

karakteristieker zijn. Ook op de anders zoo door en door poëtisch opgevatte *Maarlant* valt veel af te dingen. Maar nog na honderd jaar zullen *'s Volks Dank* en *Het Kind Karel V* al wie gevoel heeft voor ware kunst tot vreugde strekken.

Het was een geniale inval, om, onder dat bijtend satyriesche opschrift, in dien schreierig-mistigen morgen, daar eenzaam, verlaten, op het klamme gras buiten de stad, daar zoo maar neergeworpen als 'n voortaan overtollig wezenloos iets, als een afkeerwekkend krenge, het verminkte lijk te vertoonen van Vlaanderens grooten Ruwaard, van Gents redder in den bangsten van alle nooden, van den vroeden, goeden Jakob.

Zomeravond, naar een schilderij in olieverf.

Op *andere* wijs viel hier te bewonderen, wat mij o.a. ook in de Vriendt's *Paulus V bij Luthers Beeld* zoo bijzonder aandoet: dat het schilderij, met zijn éene figuur — een verminkt lijk nog daarenboven — zoo heelemaal, heelemaal *vol* is. Wat deze beide doeken zoo volkomen vult, is de kracht van een geniale gedachte, de diepte, hoogte en breedte van de opvatting.

En hoe meesterlik is, in haar wonderen eenvoud, de behandeling! De teekening: het achterover liggend, verkort geziene lijk maakt den indruk van in werkelijkheid neergesmeten, neergesmaakt te zijn geweest door een tot razernij en dierliken bloeddorst vervoerde menigte. De kleur: geheel vooraan het